

HOMONATIONALISM OCH ROSATVÄTT

Hur skapas bilden av ett civiliserat och liberalt land gentemot dess motsats? **Katarina Jungar** rapporterar om hur sexuella rättigheter tas i anspråk i nationsbyggandet.

Text: Katarina Jungar

I dag används jämställdhetsideal, men mer och mer också "acceptans av homosexualitet", i olika xenofoba och islamofoba diskurser. Detta kan förstås som ett sätt att uttrycka och befästa västerländsk överhöghet över andra kulturer. Queerteoretikern **Jasbir Puar** påpekar att frågan "Hur behandlar du dina kvinnor?" har kompletterats med frågan "Hur behandlar du dina homosexuella?" som mätinstrument för hur väl ett land har anpassat sig till västerländska, universella definitioner av civilisation. Det handlar alltså om hur en nation vill framstå. Till exempel i Europa marknadsför man inte sig själv genom att tala om hur vi behandlar våra asylsökande och papperslösa. Hur man behandlar människor vid Europas gränser, eller minoriteter inom Europas gränser, verkar inte direkt vara kopplat till definitioner av civilisation. Det är inte immigrationspolitik utan homosexuellas rättigheter som man väljer att visa upp för en europeisk publik. **Magnus Linton** skriver i Dagens Nyheter: "Trots att kvinnor inte haft rösträtt i mer än några decennier, homosexualitet nyligen var en sjukdom och bara en tredjedel av kontinentens befolkning stödjer HBT-personers rätt att adoptera, driver i dag dominerande politiska krafter, många helt utan egen engagemangshistoria i frågorna, idén att 'sexuell demokrati' inte bara är uppnådd i Europa utan att jämställdhet och sexuell frihet hör till kontinentens etikhistoriska grundpelare, och att de primära hoten mot dessa värden inte kommer från de normer som än i dag reglerar lagstiftning, utbildning, medier, vardag och i stort sett all social interaktion – utan från intoleranta minoriteter. Friheten är vår, homofobin deras."

Enligt Jasbir Puar har propagerandet för antimuslimska attityder blivit den snabbaste genvägen till nationell tillhörighet, och vad som utmålats som muslimsk homofobi har även blivit en del av extremhögerens propaganda. Till exempel i Holland utmålats muslimska ungdomar som de mest homofobiska och i Norge citerade **Anders Breivik Bruce Bawer**, en amerikansk författare som är gay och "kritisk"

till muslimsk immigration. Också *British Defence League*, en hatgrupp på den extrema högerkanten som propagerar antimuslimsk rasism, har en gaydivision. Förra året ville den finländska dotterorganisationen *Finnish Defence League* delta i Pride-festivalen i Tammerfors.

Enligt författaren och aktivisten **Sarah Shulman** osynliggör och ignorerar beskrivningen av immigranter, för det mesta muslimer, som "homofobiska fanatiker", existensen av muslimska queerpå personer. Utökade rättigheter och

Det är inte immigrationspolitik utan homosexuellas rättigheter som man väljer att visa upp för en europeisk publik.

synlighet för homosexuella parallellt med mer och mer främlingsfientlig politik i relationer till minoriteter och "de andra", som upplevs som ett hot mot nationen, beskriver Jasbir Puar som uttryck för homonationalism. Sarah Shulman förklarar att detta cyniska budskap med rötter i europeisk främlingsfientlighet har spritts och blivit en del av Israelisk marknadsföring.

År 2010 startade Tel Avivs turistnämnd en kampanj för kring 90 miljoner dollar för marknadsföringen av Israel som ett gayparadis för turister. Denna satsning, som också fick pengar från det israeliska ministeriet för turism och israeliska konsulat, finansierade israeliska filmer på lesbiska och gay filmfestivaler i USA och Europa. Detta skedde inte utan rent symboliska övergrepp mot den palestinska befolkningen. På en plats där en palestinsk by tidigare funnits, spelades porrfilmen *Men of Israel* in.

Den växande internationella gayrörelsen mot israelisk ockupation kallar denna taktik rosatvätt. Det är i Israels fall en strategi att bakom en fasad av modernitet och gayvänlighet osynliggöra det fortsatta förtrycket av palestinska mänskliga rättigheter. Man försöker skapa bilden av att Israel är civiliserat, liberalt, progressivt och framförallt demokratiskt, i jämförelse med Palestina och andra arabstater som beskrivs som homofoba, bakåtsträvande och förtryckande. Ett annat sätt att beskriva rosatvätt är att en grupps rättigheter lyfts upp för att dölja ett våld mot en annan grupp. På det här viset osynliggörs frågor om israelisk apartheid, ockupation och kolonialism. När Israel, främst för en europeisk och amerikansk publik, rosatvättar gör de det genom att visa på sin gayvänlighet i förhållande till arabvärlden. Ironiskt nog är Israels lagstiftning gällande homosexuella bättre än i flera Europeiska länder och amerikanska delstater, vilket inte lyfts fram. Det handlar inte om att konstruera sig som annorlunda från västvärlden, utan från den muslimska världen. I den israeliska rosatvättkampanjen osynliggörs också den palestinska rörelsen för homosexuellas rättigheter och de landvinningar de gjort.

Palestinska grupper som *Aswat*, *Al Qaws* och *Palestinian Queers for Boycott, Divestment and Sanctions* (PQBDS, www.pqbds.com) arbetar för palestinska sexuella rättigheter.

PQBDS har bland annat uppmanat alla LGBTQ-rörelser att inte ta emot israelisk sponsorer till exempel för Pride- och filmfestivaler.

Anti-rosatvättkampanjer har idag blivit del av det internationella LGBTQ-solidaritetsarbetet, med slogans som "Ingen pride i israelisk apartheid!".

Katarina Jungar är doktor i Kvinnovetenskap och forskar i homonationalism och anti-rasistisk feministisk aktivism

POESI
av dr. foxley

Matematisk teologi

*då jag var yngre
drömde jag
om att komponera en enhetlig teori
om allt
som vackert och enkelt
sammanför
alla universums krafter
till en koherent helhet*

*senare började jag undra
varför jag antog
att en sådan teori
över huvud taget
är möjlig*

*det är tänkbart
att naturen
inte delar
människans passion
för enhet*

Dr. Foxley skriver poesi om vetenskapens framsteg och om mänsklig undran.

